

bemærkes, at Plantagerne enten have hørt til Dens bedste Eiendomme eller ere blevne folgte under saadanne Villkaar, at Kjøberen kun har betalt en ubetydelig Deel af den nominelle Kjøbesum og Sælgeren er udsat for at komme til at tage Eiendommen tilbage.

Den nærmestliggende Aarsag til den ulykkelige Tilstand, hvori Dens Produktion og Eiendomsbesidderne fortiden ere stillede, er selvfølgelig, som udhævet i Govenementets Forsættling af 28de Februar 1868, at det endelige Udbytte ved Produkternes Salg ikke staaer i passende Forhold til Produktionsomkostningerne. Det er der paavist, at en Sukkerplantage, der endog var under usædvanlig heldige Villkaar, har i 5 Aar leveret en Gjennemsnitshøst af 175,030 π Sukker foruden tilsvarende Biprodukter af Rom og Mallas, og at Udgifterne kan beregnes at have udgjort c. $4\frac{1}{3}$ cts. pr. π Sukker, medens den Netto-Indtægt, som i de senere Aar er kommet Producenterne tilgode ved Produkternes Salg ikke, ialfald med nogenlunde Sikkerhed, kan regnes at blive højere end $4\frac{1}{4}$ cts. pr. π i Gjennemsnit. Den foreslaaede Gjenindførelse af en Differentialtold i Moderlandet til Fordel for Dens Produkter vilde midlertidigen kunne væsentligen forbedre Forholdet; men det er naturligtvis af største Bigtighed at komme til Klarhed om de fjernere liggende Grunde til Misforholdet imellem Produktionsomkostningerne og Produktets Udbytte, for at der, saavel fra det Offentliges Side som af de private Eiendomsbesiddere itide kan blive værdsat det Muligste til at løphjælpe Den og sætte dens Produktion istand til at undvære hvin Beskyttelse, som kun kan ventes indrømmet saalænge fornødent.

De fjernere liggende Aarsager, der hidrage deels til at Produktionsomkostningerne ere blevne for høje, deels til at Udbyttet ved Produkternes Salg er uforholdsmæssigt ringe, maae uidentivt erkendes fornemmelig at være følgende:

1. At Produktets Mængde ikke staaer i passende Forhold til Omfanget af Kultivationen.

Det antages i Almindelighed, at der paa en Acre eller 40,000 \square Fod bør høstes Sukkerrot til Fabrikation af 1 Tude Sukker paa 1,500 π Netto, og det er bekjendt, at der paa nogle fremmede vestindiske Der jævnlig produceres endog mere. Paa St. Croix er det imidlertid nu kun undtagelsesviis, at der af en Mark paa 15 til 20 Acres erholdes ligesaa mange Tude Sukker, og naar Man i Cr. tager Gjennemsnittet af Høstene i de 5 Aar 1865—1869, beregnet efter Udførslerne, hvis Gjennemsnit var 14,590,409 π , med Tillæg af 663,000 π for Dens eget Forbrug (30 π pr. Individ) med Fradrag af Import af c. 27,000 π , og Gjennemsnitsarealet af det Land, som har været i Sukkerdyrking i hine Aar, 17,471 Acres, vil det findes, at der i Gjennemsnit kun er blevet produceret 873 π Sukker paa hver Acre, eller ikke meget over det Halve af hvad der burde erholdes. En Hovedgrund til dette uheldige Resultat ligger upaatvilelig deri, at Dens Plantere ikke have Resourcer til at anskaffe tilstrækkelige Gødningmidler, t. Cr. Guano, hvorved, i Forbindelse med andre Forbedringer i Dyrking, Den Barbados har været istand til at forøge sin Produktion i den Grad, at Dens Udførsel af Sukker, der i de 5 Aar 1844—1848 kun udgjorde i Gjennemsnit 26,239 Tude, efterhaanden er steget saaledes, at den i 1864—1868 i Gjennemsnit har været 50,457 Tude (à 1,600 π Netto).

Ogsaa andre Omstændigheder antages at hidrage til Kultivationens ringe Udbytte, og det for nogle Aar siden oprettede Agerdyrkningselskab har i den senere Tid rettet sin Opmærksomhed paa Anstillelsen af Forsøg til Udfindelse af Forbedringer i Dyrkningsmaaden, men kun saa af de nuværende Eiendomsbesiddere ere i Besiddelse af de fornødne Midler, der udkræves til Gjenneførelse af Forbedringer, eller endog til at foretage Forsøg i noget Omfang.

2. At Produktets mangelfulde Fabrikation medfører uforholdsmæssigt Tab ved Svinding og nedsetter Prisen for samme i Forhold til andre Sukkere.

Det er en Erfaring, at Malassen ikke tilstrækkeligt kan udskilles fra Sukkeret paa